

עין משפט
גזירה

ד:

מאימתי פרק ראשון ברכות

מסורת הש"ס

(א) מיידין סל... (ב) קאמין
בשמיני ד יומא סו... (ג) קאמין
ד... (ד) ויחטא לה קדושין
ל... (ה) ס' על ל...
במקד... (ו) שישת...
ממתי... (ז) ממת...
מ... (ח) ק...
ע... (ט) קמ...
ס'... (י) ק...
ס'... (יא) ק...
ס'... (יב) ק...
ס'... (יג) ק...
ס'... (יד) ק...
ס'... (טו) ק...
ס'... (טז) ק...
ס'... (יז) ק...
ס'... (יח) ק...
ס'... (יט) ק...
ס'... (כ) ק...

הגהות ה"ה
(א) נס' חור דוד וסמכה
נרות הקדש:

גליון הש"ס

בגמ' וכל הקובץ על
ד"ה... (א) עינין כ"א ע"כ
ד"ה... (ב) עינין כ"א ע"כ
ד"ה... (ג) עינין כ"א ע"כ
ד"ה... (ד) עינין כ"א ע"כ
ד"ה... (ה) עינין כ"א ע"כ
ד"ה... (ו) עינין כ"א ע"כ
ד"ה... (ז) עינין כ"א ע"כ
ד"ה... (ח) עינין כ"א ע"כ
ד"ה... (ט) עינין כ"א ע"כ
ד"ה... (י) עינין כ"א ע"כ
ד"ה... (יא) עינין כ"א ע"כ
ד"ה... (יב) עינין כ"א ע"כ
ד"ה... (יג) עינין כ"א ע"כ
ד"ה... (יד) עינין כ"א ע"כ
ד"ה... (טו) עינין כ"א ע"כ
ד"ה... (טז) עינין כ"א ע"כ
ד"ה... (יז) עינין כ"א ע"כ
ד"ה... (יח) עינין כ"א ע"כ
ד"ה... (יט) עינין כ"א ע"כ
ד"ה... (כ) עינין כ"א ע"כ

מוסף רש"י

ס"ב... (א) נ"ל...
והו... (ב) נ"ל...
ע"כ... (ג) נ"ל...
נ"ל... (ד) נ"ל...
נ"ל... (ה) נ"ל...
נ"ל... (ו) נ"ל...
נ"ל... (ז) נ"ל...
נ"ל... (ח) נ"ל...
נ"ל... (ט) נ"ל...
נ"ל... (י) נ"ל...
נ"ל... (יא) נ"ל...
נ"ל... (יב) נ"ל...
נ"ל... (יג) נ"ל...
נ"ל... (יד) נ"ל...
נ"ל... (טו) נ"ל...
נ"ל... (טז) נ"ל...
נ"ל... (יז) נ"ל...
נ"ל... (יח) נ"ל...
נ"ל... (יט) נ"ל...
נ"ל... (כ) נ"ל...

רבינו הנגאל

אמר ר' יהושע בן לוי
אנשי... (א) נ"ל...
אנשי... (ב) נ"ל...
אנשי... (ג) נ"ל...
אנשי... (ד) נ"ל...
אנשי... (ה) נ"ל...
אנשי... (ו) נ"ל...
אנשי... (ז) נ"ל...
אנשי... (ח) נ"ל...
אנשי... (ט) נ"ל...
אנשי... (י) נ"ל...
אנשי... (יא) נ"ל...
אנשי... (יב) נ"ל...
אנשי... (יג) נ"ל...
אנשי... (יד) נ"ל...
אנשי... (טו) נ"ל...
אנשי... (טז) נ"ל...
אנשי... (יז) נ"ל...
אנשי... (יח) נ"ל...
אנשי... (יט) נ"ל...
אנשי... (כ) נ"ל...

רבי נסים גאון

ואביקת... (א) נ"ל...
מאן... (ב) נ"ל...
דמלת... (ג) נ"ל...
דמלת... (ד) נ"ל...
דמלת... (ה) נ"ל...
דמלת... (ו) נ"ל...
דמלת... (ז) נ"ל...
דמלת... (ח) נ"ל...
דמלת... (ט) נ"ל...
דמלת... (י) נ"ל...
דמלת... (יא) נ"ל...
דמלת... (יב) נ"ל...
דמלת... (יג) נ"ל...
דמלת... (יד) נ"ל...
דמלת... (טו) נ"ל...
דמלת... (טז) נ"ל...
דמלת... (יז) נ"ל...
דמלת... (יח) נ"ל...
דמלת... (יט) נ"ל...
דמלת... (כ) נ"ל...

ואי כרבן גמליאל סבירא להו לימרו כרבן
גמליאל לעולם כרבן גמליאל סבירא להו
והא דקא אמרי עד חצות כדי להרחיק את
האדם מן העבירה כדתיא חכמים עשו סייג
לדבריהם "כדי שלא יהא אדם בא מן השרדה
בערב ואומר אלך לביתי ואוכל קימעה
ואשתה קימעה ואישן קימעה ואח"כ אקרא
ק"ש ואתפלל והושפתו שינה ונמצא ישן כל
הלילה אבל אדם בא מן השרדה בערב נכנס
לביית הכנסת אם רגיל לקרות קורא ואם רגיל
לשנות שונה וקורא ק"ש ומתפלל ואוכל פתו
ומברך" וכל העובר על דברי חכמים חייב
מיתה ומאי שנא בכל דוכתא דלא קתני חייב
מיתה ומאי שנא הכא דקתני חייב מיתה
איבעית אימא משום דאימא אונס שינה
ואיבע"א לאפוקי ממואן דאמר ש' תחלת ערבית
רשות קמ"ל דחובה: אמר רב קורא ק"ש
ומתפלל כמייע ליה לר' יוחנן ו"דאמר ר' יוחנן
איזהו בן העולם הבא זה הסומך גאולה
לתפלה של ערבית רבי יהושע בן לוי אומר
תפלות באמצע תקנום במאי קא מפליגי ר' אי

בעית אימא קרא איבע"א סברא איבע"א סברא דר' יוחנן סבר גאולה מאורתא
נמי הוי אלא גאולה מעלייתא לא הוי אלא עז צפרא ור' יהושע בן לוי סבר
כיון דלא הוי אלא מצפרא לא הוי אלא גאולה מעלייתא ואב"א קרא ושניהם מקרא
אחד דרשו דכתיב 'בשכבך ובקומך ר' יוחנן סבר מקיש שכיבה לקימה מה
קימה ק"ש ואח"כ תפלה אף שכיבה נמי ק"ש ואח"כ תפלה ר' יהושע בן לוי סבר
מקיש שכיבה לקימה מה קימה ק"ש סמוך למשתו אף שכיבה נמי ק"ש סמוך
למטתו מתיב מר בריה דרבנא צ"ע בערב מברך שתים לפניו ושתיים לאחריה
ואי אמרת בעי לסמוך הא לא קא סמך גאולה לתפלה דהא בעי למימר השכיבנו
אמר ר' יוחנן דתקינו רבנן השכיבנו כגאולה אריכתא דמיא דאי לא תימא הכי
שחרית הויכזי כמיא וזוהי ר' יוחנן בתחלה אומר ז'ה שפתי תפתח
ולבסוף יהוא אומר יהיו לרצון אמרי פי אלא התם כיון דתקינו רבנן למימר ה'
שפתי תפתח כתפלה אריכתא דמיא: אמר רבי אלעזר "א"ר אבינא "כל האומר יהיאלה לדוד
בכל יום" שלש פעמים מוכתב לו שהוא בן העולם הבא מאי טעמא אילימא
משום דאתיא כאל"ף ב"ת נימא 'אשרי תמימי דרך דאתיא בתמיני' אפי' אלא דרך
נימא ה"ל הגדול דכתיב ביה 'נותן לחם לכל בשר אלא משום דאית ביה תרתי אמר רבי יוחנן מפני מה לא נאמר
גוף באשרי' מפני שיש בה מפלתו של שונאי ישראל דכתיב 'נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל במערבא מתרצי
לה הכי נפלה ולא תוסיף לנפול עוד קום בתולת ישראל אמר רב נחמן בר יצחק אפילו הכי (א) חזר דוד וסמכן ברוח
הקדש שנא' 'סומך ה' לכל הנופלים: א"ר אלעזר בר אביןא גדול מה שנאמר במיכאל יותר ממה שנאמר בגבריאל
דאילו במיכאל כתי' ויעץ אלי אחד מן השרפים ואילו גבי גבריאל כתי' והאיש גבריאל אשר ראיתי בחזון בתחלה
מועף ביעף וגו' מאי משמע דהאי אחד מיכאל הוא אמר ר' יוחנן אתיא אחד אחד כתיב הכא ויעף אלי אחד מן
השרפים וכת' התם והנה מיכאל אחד (ב) והנה הגנופלים: א"ר אלעזר בר אביןא גדול מה שנאמר במיכאל יותר ממה שנאמר בגבריאל
בארבע ומולאך המות בשמנה וכשעת המגפה באחת: א"ר יהושע בן לוי אע"פ שקרא אדם ק"ש בביתו ל' מצוה
לקרותו על מטתו אמר רבי יוסי מאי קרא ר' רגו ולא תחטאו אמרו בלבבכם על משכבכם ודומו סלה אמר רב נחמן

ואי כרבן גמליאל סבירא להו לימרו כרבן
גמליאל לעולם כרבן גמליאל סבירא להו
והא דקא אמרי עד חצות כדי להרחיק את
האדם מן העבירה כדתיא חכמים עשו סייג
לדבריהם "כדי שלא יהא אדם בא מן השרדה
בערב ואומר אלך לביתי ואוכל קימעה
ואשתה קימעה ואישן קימעה ואח"כ אקרא
ק"ש ואתפלל והושפתו שינה ונמצא ישן כל
הלילה אבל אדם בא מן השרדה בערב נכנס
לביית הכנסת אם רגיל לקרות קורא ואם רגיל
לשנות שונה וקורא ק"ש ומתפלל ואוכל פתו
ומברך" וכל העובר על דברי חכמים חייב
מיתה ומאי שנא בכל דוכתא דלא קתני חייב
מיתה ומאי שנא הכא דקתני חייב מיתה
איבעית אימא משום דאימא אונס שינה
ואיבע"א לאפוקי ממואן דאמר ש' תחלת ערבית
רשות קמ"ל דחובה: אמר רב קורא ק"ש
ומתפלל כמייע ליה לר' יוחנן ו"דאמר ר' יוחנן
איזהו בן העולם הבא זה הסומך גאולה
לתפלה של ערבית רבי יהושע בן לוי אומר
תפלות באמצע תקנום במאי קא מפליגי ר' אי
בעית אימא קרא איבע"א סברא איבע"א סברא דר' יוחנן סבר גאולה מאורתא
נמי הוי אלא גאולה מעלייתא לא הוי אלא עז צפרא ור' יהושע בן לוי סבר
כיון דלא הוי אלא מצפרא לא הוי אלא גאולה מעלייתא ואב"א קרא ושניהם מקרא
אחד דרשו דכתיב 'בשכבך ובקומך ר' יוחנן סבר מקיש שכיבה לקימה מה
קימה ק"ש ואח"כ תפלה אף שכיבה נמי ק"ש ואח"כ תפלה ר' יהושע בן לוי סבר
מקיש שכיבה לקימה מה קימה ק"ש סמוך למשתו אף שכיבה נמי ק"ש סמוך
למטתו מתיב מר בריה דרבנא צ"ע בערב מברך שתים לפניו ושתיים לאחריה
ואי אמרת בעי לסמוך הא לא קא סמך גאולה לתפלה דהא בעי למימר השכיבנו
אמר ר' יוחנן דתקינו רבנן השכיבנו כגאולה אריכתא דמיא דאי לא תימא הכי
שחרית הויכזי כמיא וזוהי ר' יוחנן בתחלה אומר ז'ה שפתי תפתח
ולבסוף יהוא אומר יהיו לרצון אמרי פי אלא התם כיון דתקינו רבנן למימר ה'
שפתי תפתח כתפלה אריכתא דמיא: אמר רבי אלעזר "א"ר אבינא "כל האומר יהיאלה לדוד
בכל יום" שלש פעמים מוכתב לו שהוא בן העולם הבא מאי טעמא אילימא
משום דאתיא כאל"ף ב"ת נימא 'אשרי תמימי דרך דאתיא בתמיני' אפי' אלא דרך
נימא ה"ל הגדול דכתיב ביה 'נותן לחם לכל בשר אלא משום דאית ביה תרתי אמר רבי יוחנן מפני מה לא נאמר
גוף באשרי' מפני שיש בה מפלתו של שונאי ישראל דכתיב 'נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל במערבא מתרצי
לה הכי נפלה ולא תוסיף לנפול עוד קום בתולת ישראל אמר רב נחמן בר יצחק אפילו הכי (א) חזר דוד וסמכן ברוח
הקדש שנא' 'סומך ה' לכל הנופלים: א"ר אלעזר בר אביןא גדול מה שנאמר במיכאל יותר ממה שנאמר בגבריאל
דאילו במיכאל כתי' ויעץ אלי אחד מן השרפים ואילו גבי גבריאל כתי' והאיש גבריאל אשר ראיתי בחזון בתחלה
מועף ביעף וגו' מאי משמע דהאי אחד מיכאל הוא אמר ר' יוחנן אתיא אחד אחד כתיב הכא ויעף אלי אחד מן
השרפים וכת' התם והנה מיכאל אחד (ב) והנה הגנופלים: א"ר יהושע בן לוי אע"פ שקרא אדם ק"ש בביתו ל' מצוה
לקרותו על מטתו אמר רבי יוסי מאי קרא ר' רגו ולא תחטאו אמרו בלבבכם על משכבכם ודומו סלה אמר רב נחמן

מאמתי פרק ראשון ברכות

מאמתי פרק ראשון ברכות

מאמתי פרק ראשון ברכות

מאמתי פרק ראשון ברכות

מאמתי פרק ראשון ברכות

מאמתי פרק ראשון ברכות

מאמתי פרק ראשון ברכות

מאמתי פרק ראשון ברכות

מאמתי פרק ראשון ברכות